Krimināllieta Nr.11520039219
Lietvedības Nr.K33-0184-20/11
ECLI:LV:RIRT:2020:1022.11520039219.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 22. oktobrī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I. Ozoliņa-Kļaviņa
piedaloties prokuroram A. Sudnikam
aizstāvei G. Kazākai
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un Krimināllikuma 312. panta.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē, un izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un tieši:

/pers. B/, būdams sodīts ar 2018. gada 5. oktobra Rīgas rajona tiesas spriedumu ar transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem un 5 (pieciem) mēnešiem, izvairoties no noteiktā tiesību ierobežošanas soda izciešanas, 2019. gada 14. jūnijā ap plkst.21.30, Baldones novadā, Baldonē, pa Rīgas ielu no Ciršu ielas puses Biedrības ielas virzienā, apzināti, ar tiešu nodomu, vadīja automašīnu Mazda 323, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, neievērojot spēkā stājušos transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām un atrodoties alkohola ietekmē, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 1,9412‰.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un Krimināllikuma 312. pantā.

Motīvu daļa

[2] Apsūdzētais /pers. B/ (turpmāk arī apsūdzētais) sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma (turpmāk arī KL) 262. panta pirmās daļas un 312. panta atzina pilnībā, to apstiprinot tiesas sēdē, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokuroru, apsūdzēto un aizstāvi, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pilnībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta, ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk arī KPL) 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko, saskaņā ar KPL 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīti.

[3] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības atzītu par noziedzīgiem nodarījumiem.

[4] Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa konstatē, ka apsūdzētajam celtā apsūdzība atbilst KPL 405. panta pirmās daļas noteikumiem (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta apkopotā tiesu prakse noziedzīgo nodarījumu kvalificēšanā, ja lieta izskatīta bez pierādījumu pārbaudes, 2013., 6.lpp.)* un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi pareizi kvalificēti pēc KL 262. panta pirmās daļas un 312. panta, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē, un izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Apsūdzētais ir sodāms, taisot notiesājošu spriedumu, kā to paredz KPL 520. pants.

[5] Lietā nav strīda par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem un juridisko kvalifikāciju, par noziedzīgo nodarījumu obligātajiem elementiem - subjektu, subjektīvo pusi, objektu un objektīvo pusi.

[6] Saskaņā ar KPL 499. panta trešās daļas nosacījumiem tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus, tiesa

konstatēja, /pers. B/ dzimis /datums/, ieguvis 9. klašu izglītību, neprecējies, apgādībā personu nav, algotu darbu nestrādā, norādītā dzīvesvieta /dzīvesvietas adrese/. Pēc apsūdzētā vārdiem veselības problēmas nav, invaliditātes nav.

Attiecībā par sodāmību noskaidrots, agrāk vairākkārt kriminālī sodīts, t.sk., par KL 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Pēdējo reizi ar 2018. gada 5. oktobra Rīgas rajona tiesas spriedumu pēc KL 262. panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 200 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem, pēc KL 312. panta ar piespiedu darbu uz 120 stundām. Saskaņā ar KL 50. panta pirmo un otro daļu piespriestie sodi pilnīgi saskaitīti un noteikts sods – piespiedu darbs uz 320 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Saskaņā ar KL 51. panta pirmo daļu noteiktajam sodam daļēji pievienota ar 2016. gada 17. maija Rēzeknes tiesas spriedumu noteiktā papildsoda neizciestā daļa un galīgais sods noteikts – piespiedu darbs uz 320 stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem 5 mēnešiem (lietas 42. - 49. lapa).

Pašlaik izcieš ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. oktobra spriedumu kriminālprocesā Nr. 11520051318 piespriesto piespiedu darba sodu, kas ar Rēzeknes tiesas 2020. gada 31. janvāra lēmumu aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu.

[7] Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka šogad aizbrauca uz Vāciju. Vācijā strādāja 5 mēnešus. Uz Latviju atbrauca 10. septembrī, jo bija jātaisa dokumenti. Uz Vāciju aizbrauca finansiālu problēmu dēļ. Vācijā piedāvāja labu darbu. Visas piespiedu darba stundas nebija nostrādājis, apmēram 80 stundas nav nostrādājis. Neatceras, kad pēdējo reizi bija probācijā. Nezināja, ka ir meklēšanā.

Secinājumus ir izdarījis, nožēlo izdarīto. Ir gatavs laboties, jo ir ģimene. Vācijā iepazinās ar meiteni. Tagad arī mammai ir jāpalīdz. Tagad alkoholu nelieto, jo ģimene ir svarīgāka, dzīvē ir citas vērtības.

[8] Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar KL 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

[9] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc KL 262. panta pirmās daļas un 312. panta klasificējami kā tīši mazāk smagi noziegumi.

[10] No apsūdzības faktisko apstākļu izklāsta izriet, ka apsūdzētais ar tiešu nodomu un apzināti prettiesiskām darbībām ir apdraudējis sabiedriskās drošības intereses mehānisko transportlīdzekļu kustības jomā, papildus apdraudot sabiedrības locekļu dzīvību un veselību, kā arī apdraudējis jurisdikcijas intereses tiesas sprieduma izpildē.

[11] Saskaņā ar KL 47. panta otro daļu tiesa par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli katrā noziedzīgajā nodarījumā atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka KPL 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).

Tiesa ņem vērā apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis savas KPL 21. pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaužas vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču minētais apstāklis nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli KL 47. panta izpratnē.

[12] Saskaņā ar KL 48. panta pirmās daļas 1. punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar KL 48. panta pirmās daļas 12. punktu, tiesa par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzīst to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc KL 312. panta izdarīts alkohola ietekmē.

[13] KL 5. panta pirmā daļa paredz, ka nodarījuma (darbības vai bezdarbības) noziedzīgumu un sodāmību nosaka likums, kas bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā.

Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi, bija noteikts, ka par KL 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Krimināllikuma redakcijā, kas bija spēkā uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi, bija noteikts, ka par KL 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

[14] Tiesa, nosakot apsūdzētajam soda veidu, ievērojot KL 46. panta otrajā daļā norādītos soda veidu ietekmējošos apstākļus, atzīst, ka vainīgajam par izdarītiem noziegumiem, ir nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, ar KL 262. panta pirmajā daļā paredzēto obligāto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kā to tiesas debatēs lūdza arī prokurors. Tiesa atzīst, ka citus, alternatīvus soda veidus piemērot nav iespējams.

Lemjot jautājumu par kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš ir vairākkārt sodīta persona, t.sk., trīs reizes par KL 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, t.i., par analoģiska rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Minētais liecina par to, ka apsūdzētais nav izdarījis vēlamus secinājumus, neuzskata likumu ievērošanu par dzīves normu un neciena citu personu tiesības un sabiedrībā vispārpieņemtās uzvedības normas.

No minētā secināms, ka apsūdzēto no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas nav spējuši atturēt viņam piespriestie krimināsodi, pēdējās divas reizes apsūdzētais sodīts ar piespiedu darbu tādēļ, lai aizsargātu sabiedrības drošību, sodītu vainīgo par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un panāktu, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas, tiesas ieskatā, apsūdzētajam ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas sods.

Tas apstāklis, ka apsūdzētais izdarījis tīšus mazāk smagus noziedzīgus nodarījumus nenozīmē, ka viņš nav radījis maksimālu apdraudējumu visiem ceļu satiksmes dalībniekiem, jo transportlīdzekļa vadīšana bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām pati par sevi ir prettiesiska un citu satiksmes dalībnieku apdraudoša rīcība, bet transportlīdzekļa vadīšana atrodoties alkohola ietekmē ir nesavienojamas lietas, jo apdraud satiksmes drošību un tajā iesaistīto personu veselību, dzīvību un mantiskās intereses.

Tiesas ieskatā, sods par izdarīto apsūdzētajam nosakāms tikai brīvību ierobežojošā veidā, proti, par katru mazāk smagu noziegumu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, atzīstot, ka tikai šāds soda veids sasniegs KL 35. panta otrajā daļā paredzēto soda mērķi.

Tiesai nerodas pārliecība, ka ir lietderīgi apsūdzētajam piemērot ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu, jo nav argumentu, kas radītu pārliecību, ka viņš varēs atturēties no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, jo soda veida izciešanā būtiskākais ir paša notiesātā labā griba.

[15] Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedriskās drošības intereses.

Atbilstoši KL 35. panta otrajai daļai soda mērķis ir aizsargāt sabiedrisko drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas

pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(A.Judins. Krimināls od nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp)*.

[16] Nosakot soda apmēru, tiesa ņem vērā soda noteikšanas vispārīgos principus un Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008. gada 1. jūlija lēmuma 15. punktā norādīto rekomendāciju, kas noteic, ka atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot.

Ievērojot to, ka apsūdzētajam katrā noziedzīgajā nodarījumā ir atzīts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, bet KL 312. pantā paredzētā nozieguma izdarīšanā - divi atbildību pastiprinoši apstākļi un KL 262. panta pirmajā daļā – viens atbildību pastiprinošs apstāklis, tad tiesa secina, ka apsūdzētajam par KL 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir nosakāms pantu sankcijās paredzētais sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, nosakot to virs vidējā apmēra, ar KL 262. panta pirmajā daļā paredzēto obligāto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, nosakot to sankcijas augstākā apmērā, ar mērķi – veicināt apsūdzētā atbildību resocializācijas pasākumu īstenošanā un soda efektivitātes kritēriju sasniegšanā.

Tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais vairākkārt nav pildījis viņam piespriesto transportlīdzekļa vadīšanas atņemšanas papildsodu un noziedzīgs nodarījums izdarīts apsūdzētajam esot stiprā alkohola ietekmē – 1,9412% , t.i., gandrīz 2 promiles, tādejādi papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana - nosakāms KL 262. panta pirmās daļas sankcijas maksimālajā apmērā.

Nosakot soda apmēru, tiesa ņem vērā arī apsūdzētā nihilistisko attieksmi pret likuma ievērošanu, proti, to, ka viņš pastāvīgi izdara noziedzīgus nodarījumus pret satiksmes drošību, kā arī nav pildījis viņam piespriesto sodu – piespiedu darbs, kas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu. Turklāt tiesas sēdē apsūdzētais nespēja sniegt objektīvu skaidrojumu, kas attaisno viņa rīcību, un to kādēļ viņam iepriekš piemērotais sods piespiedu darbs nav izpildīts.

[17] KL 50. panta pirmā daļa nosaka, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu, savukārt saskaņā ar minētā panta otrās daļas nosacījumiem, ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir krimināl pārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

KL 51. panta pirmā daļa nosaka – ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

KL 52. panta septītā daļa nosaka, ka aizstātos sodus pilnībā saskaita.

Ievērojot lietā konstatēto, proti, apsūdzētais jaunu noziedzīgu nodarījumu ir izdarījis 2019. gada 14. jūnijā, proti, pēc Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. oktobra sprieduma spēkā stāšanās, t.i., 2018. gada 16. oktobra, (ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. oktobra spriedumu noteiktais sods piespiedu darbs ar Rēzeknes tiesas 2020. gada 31. janvāra lēmumu aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu), bet pirms pilnīgas soda izciešanas, tad tiesa secina, ka apsūdzētajam galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības ar Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. oktobra spriedumu un Rēzeknes tiesas 2020. gada 31. janvāra lēmumu krimināl procesā Nr. 11520051318 saskaņā ar KL 51. pantu, piemērojot pilnīgu sodu saskaitīšanas principu, ar mērķi – lai apsūdzētais turpmāk pildītu likumus un atturētos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[18] Krimināllietas ietvaros apsūdzētais aizturēts 2019. gada 15. jūnijā plkst.00.10 un atbrīvots 2019. gada 15. jūnijā plkst.17.55 (lietas 16., 20. lapa).

2020. gada 15. jūnijā apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts (lietas 25.- 26. lapa).

2020. gada 6. janvārī apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā dzīvesvietā un papildus drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts grozīts uz apcietinājumu, un izsludināta viņa meklēšana (lietas 97. – 99. lapa).

Faktiski drošības līdzeklis – apcietinājums apsūdzētajam piemērots 2020. gada 12. septembrī (lietas 119. lapa).

KPL 249. panta pirmā daļa nosaka, ja procesuālā piespiedu līdzekļa piemērošanas laikā ir zudis vai mainījies tā piemērošanas pamats, mainījušies piemērošanas nosacījumi, personas uzvedība vai ir noskaidroti citi apstākļi, kas noteica piespiedu līdzekļa izvēli, procesa virzītājs pieņem lēmumu par tā grozīšanu vai atcelšanu.

Ņemot vērā to, ka apsūdzētajam par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem ir nosakāms brīvības atņemšanas sods, un uz lietas izskatīšanas brīdi nav mainījies KPL 249. panta pirmajā daļā noteiktais drošības līdzekļa piemērošanas pamats, turklāt tiesai ir pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes, tad apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – līdz sprieduma stāšanās spēkā atstājams negrozīts, tādā veidā nodrošinot sprieduma izpildi.

[19] Saskaņā ar KL 52. panta ceturto un piekto daļu, apsūdzētajam soda izciešanas laikā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks 2019. gada 15. jūnijā no plkst. 00.10. līdz plkst. 17.55, t.i., vienu dienu, kā arī apcietinājumā pavadīto laiku no 2020. gada 12. septembra līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

[20] Lietā atrodas informācija par to, ka administratīvā pārkāpuma lietas Nr.PC412520/11520039219 ietvaros 2019. gada 14. jūnijā tika izņemts transportlīdzeklis Mazda 323, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, un nodots glabāšanā Nodrošinājuma valsts aģentūrai, kas pēc Nodrošinājuma valsts aģentūras 2019. gada 18. jūnija izdevuma aprēķinā Nr.1854 sniegtajām ziņām veido procesuālos izdevumus 166,88 *euro* apmērā par ar izņemtā transportlīdzekļa nogādāšanu glabāšanai un glabāšanu saistītiem izdevumiem KPL 367. panta pirmās daļas 7.[1] punkta izpratnē, un ir pamatoti piedzenami no apsūdzētā KPL 368. panta pirmās daļas kārtībā, tā kā ir konstatējams, ka uz lietas izskatīšanas brīdi šie izdevumi nav samaksāti (lietas 35. - 36. lapa).

[21] Lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādīts, ka procesuālos izdevumus veido, t.sk., izdevumi, kas saistīti ar alkohola koncentrācijas konstatēšanas veikto pārbaudi 15,65 *euro* apmērā.

Taču ņemot vērā to, ka ar 2020. gada 2. jūnija grozījumiem Ministru kabineta 2018. gada 27. novembra noteikumu Nr. 719 "Kārtība, kādā transportlīdzekļa vadītājam nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpas gaisā un konstatē narkotisko, vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 10. punkts tika svītrots, šobrīd šo procesuālo izdevumu piedziņai nav likumīga pamata.

[22] Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāve G. Kazāka krimināprocesā apsūdzētā aizstāvībai laikā, kad tika lemts jautājums par apsūdzētajam piemērotā drošības līdzekļa grozīšanu viņa prombūtnē (apcietinājuma piemērošanu), tika pieaicināts pēc tiesas norīkojuma, aizstāvja piedalīšanās minētā jautājuma izskatīšanā apsūdzētā prombūtnē saskaņā ar KPL 274. panta trešo daļu ir obligāta, atzīst, ka apsūdzētais, ir atbrīvojams no samaksas 40 *euro* apmērā par aizstāves sniegto juridisko palīdzību. Tādēļ minētā samaksa par aizstāves sniegto juridisko palīdzību ir sedzama no valsts līdzekļiem.

[23] Tiesā apsūdzētā aizstāvību īstenoja zvērināta advokāte G. Kazāka kurai saskaņā ar KPL 84., 367. pantu un Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksu kārtību", no valsts līdzekļiem attiecīgi izmaksājami 80 *euro*, kuru atlīdzināšanas pienākums, atbilstoši KPL 368. panta nosacījumiem, uzliekams apsūdzētajam.

Uz apsūdzēto neattiecas KPL 85. panta nosacījumi par personām, kuras atbrīvojamas no samaksas par aizstāvja palīdzību, jo lietā nav ziņu, kas apliecina, ka viņa mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju aizstāves palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem.

[24] Lietā nav cietušo, nav pieteiktas kaitējuma kompensācijas.

[25] Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem un dokumentiem izlemjama saskaņā ar KPL 240. pantu.

Elektronisko dokumentu – DVD-R disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

[26] Lietā nav uzlikts arests apsūdzētā mantai, par kuru būtu pieņemams lēmums atbilstoši KPL 366. pantam.

[27] Saskaņā ar KPL 321.[1] panta trešās daļas 1. punkta nosacījumiem, sprieduma rakstveida tulkojumu nenodrošina, ja notiesājošs spriedums taisīts lietā, kura pirmās instances tiesā izskatīta, neizdarot pierādījumu pārbaudi. Saskaņā ar šī paša panta ceturto daļu personām, kurām piemērots ar brīvības atņemšanu saistīts drošības līdzeklis, iespēju iepazīties ar nolēmumu, izmantojot tulka palīdzību, nodrošina attiecīgā ieslodzījuma vieta.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 520. pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā, un sodīt:

- pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem;
- pēc Krimināllikuma 312. panta īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, un sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu, 52. panta septīto daļu, noteiktam brīvības atņemšanas sodam pilnībā pievienot pēc Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. oktobra sprieduma un Rēzeknes tiesas 2020. gada 31. janvāra lēmuma krimināprocesā Nr. 11520051318 neizciesto aizstātā soda daļu – 9 īslaicīgās brīvības atņemšanas dienas, un daļēji pievienot papildsoda - transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – neizciesto daļu 2 gadi, 6 mēneši un 3 dienas, un galīgo sodu /pers. B/ noteikt – brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem un 9 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem un 6 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto un piekto daļu, /pers. B/ brīvības atņemšanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku 2019. gada 15. jūnijā no plkst. 00.10. līdz plkst. 17.55, t.i., vienu dienu, kā arī aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2020. gada 12. septembra līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Atstāt negrozītu drošības līdzekli - apcietinājumu, līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij procesuālos izdevumus 166,88 *euro* apmērā par transportlīdzekļa Mazda 323, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, nogādāšanu glabāšanai (pārvietošanu) un glabāšanu, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālos izdevumus ieskaitīt: Nodrošinājuma valsts aģentūra reģ. Nr.90009112024, konta Nr.LV86TREL2140651020000, Valsts kase, kods TRELLV22, mērķis: /pers. B/, personas kods 140183-11438, Mazda 323, HE 3084, un maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Samaksāt no valsts līdzekļiem aizstāvei G. Kazākai 40 *euro*. /pers. B/ no pienākuma atlīdzināt valsts labā procesuālos izdevumus, atbrīvot.

Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij 80 *euro* par aizstāves G. Kazākas veikto darbu krimināprocesā un tie iemaksājami: valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, maksājuma mērķis: par aizstāvja palīdzību krimināprocesā Nr.11520039219 nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Elektronisko dokumentu – DVD-R disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, – atstāt glabāties pie krimināllietas.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Procesa dalībnieki 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveida iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 (desmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ozoliņa-Kļaviņa